

CEZARINA ADAMESCU

***CÂND SFINȚII SE ÎNTORC
ACASĂ***

- florilegiu antonian -

MOTO:

*„Fiecare om trebuie să devină sfânt pentru a
obține dreptul la divinitate.”*

- Constantin Brâncuși -

Dedic această carte preotului ANTON
DEMETER, O.F.M.Conv., și tuturor preoților și
fraților franciscani care preacinstesc pe patronul
lor spiritual, Sfântul Anton de Padova, purtându-i
numele.

IMN PENTRU SFÂNTUL IUBIRII

Popoare te-aclamă ca sfânt popular
Antoane, la tine și nu în zadar
Vin astfel să-și afle durerii alin
În mii de icoane te-adoră, se-nchin
Din cânturi de slavă-ți ridică altar,
O, sfinte Antoane – aducându-ți în dar
Prinosul de drag și pios legământ
Evlavie sfântă din sacrul cuvânt.
Cuvântul Cuvintelor de la Început
Cel fără sfârșit și în veci nepierdut
Cel nepieritor, chip de om întrupat
Din Dumnezeu cel adevărat.
Tu – crinul iubirii îl întruchipezi
Mai alb ca zăpezile dintre zăpezi
Și pâinea cuvântului când o împărțești
Tu saturi deplin pe săracii acești
Ce-aleargă la tine cerând ajutor
Căci ești deopotrivă sortit tuturor
Creștini și păgâni astăzi te recunosc
Și-ți sorb împreună parfumul de mosc
Al neprihănirii și-al Duhului Sfânt.
Ești cel mai iubit de pe-ntregul pământ
Și nu e om vrednic acela ce nu
Presimte că „Sfântul Iubirii” – ești tu!

LEGEA IUBIRII

*Cu duh sărac și fericit
Antoane, mai smerit ca altul,
În tine Domnu-i preamărit,
Se bucură pe veci Înaltul.*

*Și cântă-un serafim uimit
Că tu, ca lege de iubire,
Antoane-n toate-ai împlinit
Poruncile de FERICIRE.*

*Și legi ai propovăduit;
Dar dintre toate, cea mai mare
E legea-n care L-ai iubit
Pe Domnul ca pe fiecare*

*Din semenii cei mai micuți,
Din cei bolnavi, umili, respinși
Numiți de Francisc: „sărăcuți”
De dragostea de cruce-nvinși.*

*Minorii binecuvântați
Ai fericirilor divine
Chemați de veacuri „micii frați”
Ce moștenesc Supremul Bine.*

TE AȘTEPTĂM

*Tu vii la noi, Antoane bune
Nu doar purtat în chip de moaște.
Cereasca ta înțelepciune
Întreaga lume-o recunoaște.*

*Te recunosc ca sfânt creștin
Și te respectă chiar păgânii.
Îți ies în cale și se-nchin
Copiii, tinerii, bătrânii.*

*De ziua ta cu flori sfințite
Românii vin de prin cătune,
Orașe, sate-nsuflețite
Te-ntâmpină, Antoane bune.*

*Te-au așteptat să te atingă
De veacuri multe-adânc pioșii
Evlavia să nu se stingă
Să se trezească credincioșii*

*La dragoste și la speranță
La Legea sfântă a iubirii,
Smerenie și toleranță
Râvnind la pacea nemuririi.*

CÂND SFINȚII SE ÎNTORC ACASĂ

*Cu pâine și cu vin pe masă,
Să îi ieșim-naînte-anume,
Căci sfântul se întoarce-acasă :
Acasa lui e-ntreaga lume.*

*A colindat mii de ocale
Opt secole pe-ntreg pământul
Și-acum îl întâlnim pe cale
Să ne primească nouă cântul.*

*Și rugăciunea de iubire,
De cerere, de vindecare.
Și gând pios de mulțumire
Străbate azi pe fiecare.*

*Creștinii-i duc într-una dorul
Și-l preamăresc, căci i-a fost datul
Să poarte-n brațe Pruncușorul
Ce lumii-a ridicat păcatul.*

SFÂNTUL CELOR MICI

*„Sfântul minunilor” ți se spunea,
„Sfântul săracilor” și al iubirii,
Al celor umili pe care-i unea
Regele regilor, al răstignirii.*

*Întreaga Padovă te-a adoptat
Și chiar orașele cele trufașe
Te-au recunoscut când ai predicat
Pentru făpturile mai nevoiașe.*

*Pentru sărmanii copii și maturi
Și pentru smeriții lumii aceste
Dându-le daruri de învățături
Comori de neșters ale sferei celeste.*

ȘI PRIMĂVARA-MI PARE SFÂNTĂ

*Și primăvara-mi pare sfântă
Și sufletul întinerit
Când știi că-ntreaga fire cântă,
Când vii la noi, Anton iubit!*

*Mă-ndeamnă gândul la visare
Și la porniri de fapte noi,
Alung chiar semnul de-ntrebare
Și întristarea din nevoi.*

*Să te primesc aș vrea, la masă
Cu-mbrățișări frățești, părinte,
Bine-ai venit la noi acasă,
Bine-ai venit, Antoane sfînte!*

RĂȘUNĂ UNIVERSUL

*În fața tronului din Rai
Cu sfinții îngeri în smerire
Te recunosc, Anton cum stai
Și mijlocești milostivire.*

*Te cheamă toți în ajutor :
Săraci, bogați, bolnavi și teferi,
Te strigă-n taină sau în cor
Pământ și stele și luceferi.*

*Nu pregetă să se supună
Cu glas smerit și blând imploră
În orice clipă, orice oră
Și Universu-ntreg răsună,*

*De rugă fierbinți aduse ție
Mijlocitor la Sfânt, Cuvântul
Ca să conduci spre-Împărăție
Creștini de pe întreg pământul.*

MARTIR ÎN DORINȚĂ

*Vârtejul lumii nu te-a prins
De mic copil ai fost, Antoane,
De cele pământești desprins
Precum un sfânt din vechi icoane.*

*Curat ca floarea cea de crin
Și-arzând de dor ca mucenicii
Ai împărțit întreg suspin
Și mila ta ,cu cei mai micii*

*Cu cei smeriți și blânzi și buni
- Un fir de praf purtat de vântul -
Ai vrut martir și la păgâni
Să propovăduiești Cuvântul.*

*Te-ai socotit ca un „nimic”
Un strop de rouă în oceane
Iar Dumnezeu fiindc-ai fost mic
Te-a preamărit pe drept, Antoane !*

SFÂNTUL TUTUROR

*Răsune trâmbițe în cer
Și cânt de îngeri să răsune
Și să-i aștearnă lăicer
Că-i „sfânt potir de-nțelepciune”.*

*Lumina și „podoaba minții”
Ce-au strălucit în chip smerit
În măiestria elocinței
La sfântul cel mai îndrăgit,*

*Ce-a colindat cu tot avântul
Printre eretici și păgâni,
Vestindu-L pe Cristos-Cuvântul
Și-acum e-n țară la români,*

*Care-l cinstesc în veac, smeriți
Ca frate-al lor, al celor blânzi
Al celor mici și necăjiți
Și al sârmanilor flămânzi,*

*Ce îl așteaptă cu tot dorul
Și cu credință-n ajutor
Să vină-acasă frățiorul
Anton, că-i sfântul tuturor.*

COLIND DE AȘTEPTARE

*E astăzi sărbătoare-n Cer
Și pe pământ e sărbătoare :
Creștinii-ți cântă lerui-ler
Și te întâmpină c-o floare.*

*Tu vii ca pelerin mergând
Pe jos, prin praf, purtând sandale,
Mai poposind, mai alergând
Spre-acei ce-așteaptă alinare.*

*Stau crinii albi ca neaua-n vânt
Parfumul lor să-ți umple pieptul
Și toți creștinii pe pământ
Îți spun : „Anton cel înțelept”;*

*Cel învățat, în har smerit,
Purtând pecetea demnității.
Ești în virtuți îmbogățit
Cu crinul alb al purității.*

DOMNUL S-A MILOSTIVIT

*Urmaş al lui Cristos smerit,
În haruri-nalte înțelept,
E sfântul cel mai fericit
Că L-a ținut pe Prunc la piept.
 Maria și Iosif mereu
 Se-ndestulau în dezmiardare
 Cu Pruncul sfânt de Dumnezeu
 Ce nu avea asemănare.
Dar Domnul s-a milostivit
Și-a coborât într-o chilie
La frățiorul istovit
De boală de hidropizie;
 Să îi aline al său chin,
 Durerea să i-o ia-ntr-o clipă
 Să-i soarbă-amarul din suspin
 Să-l poarte-ușor ca pe-o aripă
De înger spre Înaltul Cin.
S-arate îndurarea-i sfântă
Și să-l conducă-n ceruri lin,
Unde-l așteapt-ospăț de nuntă.*

ÎȚI MULȚUMIM

*Antoane, piatră nestemată
A curăției și virtuții;
Credință fără nici o pată
Pe care-o poartă „sărăcuții”*

*Minorii lumii, frați de cruce,
Urmași Seraficului sfânt;
Puterea gândului mă duce
La sfânt Cuvântul din Cuvânt,*

*Pe care L-ai slujit cu sârg,
Cu umilință și tărie.
Iar roadele când dau în pârg
Îți mulțumim, Antoane, ție !*

BINE AI VENIT !

*Mai mândre-s satele străbune
Cu iz de sfânt și veșnicie
Și amiros a-nțelepciune
A busuioc și iasomie.*

*Și casele s-au primenit
Cu un șuvoi de apă vie
Urându-ți „Bine ai venit!”
Se-nchină-adânc, Antoane ție!*

*Românii ies cu drag la porți
Să îl petreacă pe acel
Ce pentru vii și pentru morți
Trimis e de Emanuel.*

*Se-nchină sfinții în icoane
Întreaga obște luminează
Și toți creștinii lăcrimează
Când te privesc pios, Antoane !*

„CHIVOTUL CELUI ÎNȚELEPT”

*Antoane ,suflet de copil,
Neprihănit ca nimeni altul
La tine-a coborât tiptil
Un Prunc ceresc din Preaînaltul
 Și sfântul Tron al Celui Drept
 Cel Creator Atotputernic
 Ești „chivot” celui Înțelept
 Pios în fapte și cucernic.
Te-a bucurat cerescul Fiu.
L-ai mângâiat cu drag, căci cine
Simțit-a mai profund ,mai viu
Căldura dragostei divine?
 La pieptul tău cel ostenit
 De boală încercat și sete
 Ocrotitorul ocrotit
 A coborât să te îmbete
Cu dulcele surâs divin
Cu mângâieri și șoapte line
De-aceea astăzi ți se-nchin
Și vin mulțimi plângând , la tine !*

PRINOS DE RUGĂ

*Prin orașe, târguri, sate,
Trece Sfânt-Anton, curatul
Ca să mângâie veleatul
De greșeli și de păcate.*

*Vin sfios cu flori în mâini
Cete de flăcăi, fecioare
Ca la preoții bătrâni
Să le spună ce îi doare.*

*Să-i aducă și prinos
Rugi fierbinți în plină vară
Și îi mulțumesc frumos
C-a venit la noi în țară.*

SFINȚIREA CRINILOR

*În a cerului cupolă
Strălucește o cunună
Sfânta lui aureolă
Care-n rugă ne adună*

*Îl întâmpină creștinii
Din cetate în cetate
Să sfințească pururi crinii
Frate el unind cu frate.*

*Pace mijlocind și bine,
Bunăstare-n toate, spor
Îl cunoaște orișicine
Că e sfântul tuturor.*

*Vremea fie bună ,rea,
Vin creștini la el în șir
Bindecuvântări să ia
Și-al iubirii sfânt potir.*

CRÂMPEI DE NEMURIRE

*Tăcerea zărilor e mai adâncă
Mai dură chiar decât o stâncă.
În ea nu se aud decât
Cuvinte moarte, doar atât.*

*Ce pace albă împrejur!
O clipă de-aș putea să fur
Din înstelata veșnicie
O clipă doar, ți-aș da-o ție*

*Să faci cu ea tot ce poțtești
Să o azvârli în mări cerești
S-o nimicești de vrei sub lut
S-o plămădești de la-nceput*

*Și clipă după clipă gemă
Aș împleti o diademă:
O diademă de iubire
Crâmpei râvnit de nemurire.*

RĂMÂI CU NOI

*Lumina celor rătăciți
O Sfinte, preacurat și mare
Ești dintre-acea fericiți
La care vine fiecare*

*Ca pâine să le dai, putere,
Și apă-așa cum ai promis,
Și lapte să le dai și miere
Și Soarele din Paradis.*

*Izvorul sfânt de apă vie
Ce-ți udă fruntea, răcoros
Și fructe care te îmbie
Și mai presus de tot, Cristos.*

*Luminător al orbilor
Ai fost numit căci dai vedere
Acelora ce fără vrere
Mai zac în lumea umbrelor*

*Căci nu cunosc Lumina Vieții,
Lumina Lumii nu o știu
Pierzându-și anii tinereții
În disperare și pustiu.*

*Azi vii la noi din depărtare,
De peste veac, de peste zări,
Noi pâine-ți oferim și sare
Rămâi cu noi în încercări.*

MĂIASTRA DIN PRIVIRI

*Tu perlă ești de sărăcie
Și nestemat de ascultare.
Te-ntorci acum din pribegie;
Românii vin în venerare*

*Și mici și mari, ca-n zi de Paști
Că-i trandafirul de iubire
Și sărutând cinstite moaște
Rămân în semn de mulțumire*

*C-un simțământ de pace lină,
De liniște adâncă-n piept
Și cu izvorul de lumină
Țâșnit din Soarele-nțelept.*

*Rămân c-un dor de tine, Antoane
Și c-o măiastră în priviri
Și candela unei icoane
A celei mai adânci iubiri.*

LÂNGĂ DOMNUL

*Cum apa revine în apă
Pământul se-ntoarce-n pământ
Iar cerul de fulgere scapă
Și frunza-i pe coame de vânt.*

*Natura din noi reînvie
Ca-n iureșul vieții de-apoi
Când fi-vom în Împărăție
Vom sta lângă „Domnul cu noi”*

*Vom sta lângă Emanuel
Privindu-L pe Domnul în față
Pe blândul și candidul Miel
Prin moartea Lui dându-ne Viață.*

AVOCATUL NOSTRU

*Din Patria cerească vii
În umilință înțelept
Al Sfintei Sale-Împărății
Moștenitor de drept.*

*Din înălțimi de neatins
Cobori la frații tăi
Cu crucea răstignirii-ncins
Să-i aperi pe cei răi*

*Tu – avocat al tuturor
Pe lângă Blândul Tată
Antoane, vii în ajutor
De fiecare dată.*

*Ai străbătut ca pelerin
Venind prin praf, pe jos, agale,
Ca să ne faci cu pâine, vin,
Moșneni ai bunurilor Sale.*

DARURI SFINTE

*În merite ești eminent
Și în virtuți alese-n frunte
Mereu prevenitor, atent
La grijile cele mărunte*

*Ale micuților sărmani
Ce vin la tine cu speranță
Să dobândească-n loc de bani
Iubire, milă, toleranță.*

*Tu nu-i dezamăgești nicicând
Le dai prinos de daruri sfinte
Și le vorbești, Antoane blând
Ca bun și milostiv Părinte.*

„PRIETENUL LUI DUMNEZEU”

*Ai fost ales, Antoane-anume,
„prietenul lui Dumnezeu”
„un sfânt iubit de-ntreaga lume”
Aș vrea să te iubesc și eu*

*Precum L-ai adorat pe-Acel
Peste măsură de smerit
Ce s-a-ntrupat, Emanuel
Și de păcat ne-a mântuit.*

*Un astru ești, strălucitor
Pe firmamentul bolții clare,
Antoane, vino-ntr-ajutor
Te-așteaptă nații și popoare*

*De secole recunoscut
Prin mii de semne și minuni
Ne-aduni pe toți sub al tău scut
Ca să ne faci mai sfinți, mai buni.*

DARURI CU FOLOS

*Iubitor de curăție
Reazem drept pentru săraci
Tu câștigi în veșnicie
Merit pentru tot ce faci.*

*Însă dar mai cu folos
Și virtutea cea mai mare
Este că înspre Cristos
Îi conduci pe fiecare.*

*Și prin sfânta-ți mijlocire
Pace-aduci cum ai promis
Îndreptând spre fericire
Sufletele-n Paradis.*

CU FRAȚII-N COMUNIUNE

*Năpădiți de încercări
Se îndreaptă către tine
Vin din cele patru zări
Căci le-aduci „PACE ȘI BINE”!*

*Oameni greu împovărați
De neazuri și păcate
Lângă tine se simt frați
Ca într-o comunitate.*

*Trupu-i slab și omenesc
Însă – mădule – o mie,
În sfințenie trudes
Să trăiască-n armonie.*

*Și-n comuniune pot
Să lucreze cu folos
Toți alcătuind un TOT
Cu Supremul Cap – Cristos!*

SĂ-I DĂM CINSTIRE

*Mii de cinstitori fervenți
Se adună-n jurul lui
Și prevenitori, atenți,
Dau cinstire sfântului.*

*El răspunde la apel
Și ascultă cu răbdare
Vindecând cu mare zel
Sufletele-n încercare.*

*Cu atașament pios
Vin cu dragoste și dor
Că-i conduce la Cristos
Dumnezeu – Mântuitor.*

CANDELĂ VIE

*Meritele tale sfinte
Sunt comori de mărgărinte,
Roze în câmpii și crini
În mirifice grădini.*

*Și mai sunt adânci izvoare
De lumini strălucitoare
Ce de beznă îi feresc
Pe acei ce rătăcesc.*

*Tu ești candela mea vie,
Sfinte-Antoane și-n vecie
Mă conduci înspre Acel
Dumnezeu – Emanuel.*

CHEILE DIN PARADIS

*De primejdii sufletești
Sfinte-Anton, tu ne ferești
Și găsești pe neștiute
Toate cheile pierdute
Ale Raiului ceresc
Și de-aceea te cinstesc
Toate neamurile-n veac
Caută la tine leac,
În necaz, în întristări
Și din cele patru zări
Se adună să se-nchine
Cu încredere în tine
Că le vii în ajutor
Sfânt iubit – al tuturor.*

DREPTATEA SE-MPLINEȘTE-N MILĂ

*Întinde mâna nemuririi
Părinte, peste fiii tăi
Și cheamă-ne din legea firii
Ne ia din ale morții văi.*

*Înscrie-ne în Cartea Vieții
Și răsfoind filă cu filă
Ne fii luntraș la malul ceții
Dreptatea s-o-mplinești în milă.*

*Să ne conduci înspre Lumină
Prin beznă – candelă ne fii
Ca trecerea să fie lină
Pentru sărmanii tăi copii.*

PĂMÂNTUL TE RECUNOAȘTE

*Te-ntorci la frații tăi români
Tu, sfânt al tuturor, Antoane,
Noi te rugăm să nu amâni
Să binecuvântezi icoane.*

*Un frate blând printre păgâni
Ai vrut să mori pentru Cristos
Să-mparți la toți cuvin te – pâini
Jertfindu-ți viața cu folos.*

*Cu gesturi – pâng făceai minuni
Și predicași la pești, la broaște,
Te recunosc cei răi, cei buni,
Pământu-ntreg te recunoaște.*

L-AI STRÂNS PE PRUNC LA PIEPT

*Un dar mai sfânt și mai frumos
Nu ți s-a dat în scruta-ți viață
Decât să-l porți chiar pe Cristos
În chip de Prunc, Antoane-n brață.*

*L-ai strâns la piept ca-n sânul mării
Pe Însuși Dumnezeu copil
În chip de om venit umil
Să curețe păcatul lumii.*

*La fel ca Francisc legănând
Un Prunc abia născut în paie
Te-ai bucurat când în odaie
Ți-a apărut Isus cel blând*

SFÂNTUL CEL MAI VENERAT

*Din Lisabona ai plecat
Ducând la toți vestire bună
Și Padova te-a adoptat
Și-ntreaga lume împreună*

*Te recunoaște și te cântă
Ești deopotrivă venerat
Să te slăvească se avântă
Ca sfântul cel mai învățat.*

EȘTI ÎNDRĂGIT

*Ca Francisc, fratele smerit
Nici când nu ți-ai vădit știința
Și-ai refuzat chiar elocința
Iubind pe Domnul Răstignit.
 Deșert – înțelepciunea toată
 Ți se părea, deși odată
 Te-ai prins în ea ca într-o cursă:
 Cenușă prin clepsidră scursă
Și cerul însuși te-a primit
Senin, cu brațele deschise
Ca pe un frate îndrăgit
Să-ți dăruiască ce-ți promise :
 Pe cel ce-a fost Lumina lumii
 Salvând întreaga omenire
 Cel Întrupat în taina humii
 Din bunătate și iubire.
Chiar Fiul Tatălui ceresc
Părinte-a toate Creator
Pentru acei care-L iubesc
Fiind pe veci Mântuitor.*

L-AI LEGĂNAT PE DOMNUL

*Chiar Dumnezeu s-a odihnit
În brațele-ți curate
În chip pe Prunc Divin menit
Să spele lumea de păcate.*

*Tu L-ai primit cu mângâieri
Și dulci alinuri, de-nchinare
Trudit de ziua cea de ieri
I-ai așternut la sân ștergare.*

*L-ai legănat cu cântec blând
Pe Domnul și i-ai dat îndemn
Să doarm-acum, căci în curând
Va fi crucificat pe lemn.*

VORBEȘTE-MI TU...

*Tu, floare de virtute
În veci neofilită
De pe cărări pierdute
Mă-ntoarce, obosită.*

*Și fă să-mi aflu pace
În sfânta rugăciune
Și-atunci când cerul tace
Vorbește-mi tu, preabune.*

*Vorbește-mi tainic, seara
Când luna-ncet colindă
Mai pală decât ceara
Și-ajunge până-n tindă.*

*Șoptește-mi dimineața
Cuvântul mângâios
Și-alungă-mi toată ceafa.
Vorbește-mi de Cristos.*

*De Maica, lângă Cruce
Și cât a suferit
Că i-a fost dat s-apuce
Să-L vadă răstignit.*

*Vorbește-mi, frățioare,
Că-mi place cum vorbești
Pe arșiți, pe răcoare
Căci tu mă liniștești.*

*Vorbește-mi numai mie
Cum din genuni, de sus,
La tine în chilie
A coborât Isus.*

*Cum s-a jucat Micuțul
Cum blând te-a mângâiat
Și surâzând, Pruncuțul
Te-a binecuvântat.*

*Precum odinioară
L-a legănat în cânt
În mâna-i de Fecioară
Și-n brațul ei preasfânt*

*În veci Neprihănită
Și pururi, Maria
De Duhul adumbrită
Pe Dumnezeu – Mesia.*

IMPLOR MILOSTIVIRE

*La tine, medicul ceresc
Să mă tămădui de-ntristare
Alerg acum să mă sfințesc
Și să mă bucur de-ndurare.*

*Implor milostivire-n Cer
Să-mi dobândești putere.
De-aceea, Sfinte-Antoane-ți cer
Mă-ntoarce din durere.*

*Destul – o mână să-mi întinzi
Să-mi vindeci rănile lumești
Și-o flacără din nou s-aprinzi
A nestematelor cerești.*

RĂSPLATĂ DUPĂ FAPTĂ

*De merite – cunună sfântă
Ți-ai câștigat în scurta-ți viață.
De-aceea îngerii îți cântă
Cu glas serafic, de dulceață.*

*N-ai căutat onor, cinstire
Cât pe pământ ai pribegit
Ci-n sfântă propovăduire
Tu pe Isus l-ai preamărit.*

*Pe Cel ce crucea lumii-a dus
În nevoie, pe Calvar.
Tu L-ai vestit doar pe Isus
Primind milostivirea-n dar.*

*Ai dus cu El o grea povară
Luptând a vieții luptă dreaptă
Primind cereasca Lui comoară
Răsplată sfântă după faptă...*

CERERE DE AJUTOR

*„Trâmbița Sfântului Duh” și s-a spus
Sfinte Antoane, vrednic nespus,
Să te măsoari cu-nvățații lumești
Și-n umilința slavei cerești*

*Dai mângâiere în întristări
Ștergi îndoială, ridici ocări.
Tu ești vederea celor orbiți
Hrană și apă la înflămânziți.*

*Ești pacea sfântă a celor blânzi
Și ești puterea celor plăpânzi.
Sfinte Antoane ești tot pentru noi
Scapă-ne de întristări și nevoi.*

TE SLĂVIM

*Ești pentru creștini, preasfinte
Pârgă de luare-aminte;
Sfânt exemplu de urmare
Pildă de cuminecare.*

*Căci împarți pe săturate
Apă sfântă și bucate,
Trup și sânge prea curat
Pe altare picurat.*

*Și ne dăruie vindecare
Pace și iluminare.
Taina asta peste fire
Ne aduce mântuire*

*Roade neîmpușinate
Și belșug de sănătate.
Pentru acestea te slăvim
Sfinte-Antoane-ți mulțumim!*

CU TINE ALĂTURI

*Creștinii ți se-nchină
Și-n cor te preamăresc,
Căci ești a lor lumină:
Un frățior ceresc.*

*Pe toți i-ajuți cu daruri
Și mijlocești minuni.
În cer, prinos de haruri
Nepieritoare-aduni.*

*Cu tine-alături, Sfinte
Să biruim ce-i rău,
De noi adu-ți aminte
Ne ia la sânul tău.*

*Cum ai ținut Prea sfinte
Divinul Prunc iubit
În brațele-ți cuminte,
Și-n cânt L-ai adormit.*

*Și ca pe-un înger gingaș
Zâmbind L-ai alintat
Deși El e de-a pururi
Cerescul Împărat.*

CEREASCA HRANĂ

*Atât de generos și blând
O, milostive frate,
E doar Cerescul Miel plăpând
Hrănind pe săturate*

*Din propriul Trup, din propriul Sânge
Cu vinul proaspăt înspumat
Și pâinea ce pe-altar se frânge
Poporul pururi însetat.*

*Cerească hrană vin și iau
Din veac, frate cu frate,
Ce îl mănâncă și îl beau
Mulțimi nenumărate.*

UNIȚI ÎN HAR

*Eu vă rog stăruitor,
Sfinte-Antoane, sfinți iubiți
Să rămânem strâns uniți
Toți în harul sfinților.*

*Voi să fiți mijlocitori,
Sus la Domnul pentru noi
Grabnicii ajutători
În neazuri și nevoi.*

*Vin cu rugăciuni fierbinți,
Sfinților iubiți ,vă cer
Pe pământ ca și în cer
În comuniune sfinți*

*Să rămânem strâns legați
Voi în ceruri, noi ,mai jos ,
Căci suntem cu toții frați
Ai preabunului Cristos.*

MARTIR ÎN DORINȚĂ

*În dorință-ai fost martir
Chiar de n-ai murit în chinuri
Ai plătit Iubirii bir
Celor mai Înalte Cinuri.*

*Căci mucenicia ta
S-a vădit a fi mai cruntă
Decât moartea cea mai grea
Unde zbuçiume se-nfruntă*

*Nații multe-ai cucerit
Și-al Iubirii ai fost Sfântul;
Pentru Domnul ai murit
Propovăduind Cuvântul.*

*În nevoi și-n chin smerit
Cu răbdare și migală
Tu în cer ai dobândit
O cunună ideală.*

CEZARINA ADAMESCU

***CÂND SFINȚII SE ÎNTORC
ACASĂ***
- florilegiu antonian -

MOTO:

*„Fiecare om trebuie să devină sfânt
pentru a obține dreptul la divinitate.”
- Constantin Brâncuși -*

Dedic această carte preotului ANTON
DEMETER, O.F.M.Conv., și tuturor preoților și
fraților franciscani care preacinstesc pe patronul
lor spiritual, Sfântul Anton de Padova, purtându-i
numele.

IMN PENTRU SFÂNTUL IUBIRII

*Popoare te-aclamă ca sfânt popular
Antoane, la tine și nu în zadar
Vin astfel să-și afle durerii alin
În mii de icoane te-adoră, se-nchin
Din cânturi de slavă-ți ridică altar,
O, sfinte Antoane – aducându-ți în dar
Prinosul de drag și pios legământ
Evlavie sfântă din sacrul cuvânt.
Cuvântul Cuvintelor de la Început
Cel fără sfârșit și în veci nepierdut
Cel nepieritor, chip de om întrupat
Din Dumnezeu cel adevărat
Tu – crinul iubirii îl întruchipezi
Mai alb ca zăpezile dintre zăpezi
Și pâinea cuvântului când o împărțești
Tu saturi deplin pe săracii acești
Ce-aleargă la tine cerând ajutor
Căci ești deopotrivă sortit tuturor
Creștini și păgâni astăzi te recunosc
Și-ți sorb împreună parfumul de mosc
Al neprihănirii și-al Duhului Sfânt.
Ești cel mai iubit de pe-ntregul pământ
Și nu e om vrednic acela ce nu
Presimte că „Sfântul Iubirii” – ești tu!*

LEGEA IUBIRII

*Cu duh sărac și fericit
Antoane, mai smerit ca altul,
În tine Domnu-i preamărit,
Se bucură pe veci Înaltul.*

*Și cântă-un serafim uimit
Că tu, ca lege de iubire,
Antoane-n toate-ai împlinit
Poruncile de FERICIRE.*

*Și legi ai propovăduit;
Dar dintre toate, cea mai mare
E legea-n care L-ai iubit
Pe Domnul ca pe fiecare*

*Din semenii cei mai mici,
Din cei bolnavi, umili, respinși
Numiți de Francisc: „sărăcuți”
De dragostea de cruce-nvinși.*

*Minorii binecuvântați
Ai fericirilor divine
Chemați de veacuri „micii frați”
Ce moștenesc Supremul Bine.*

TE AȘTEPTĂM

*Tu vii la noi, Antoane bune
Nu doar purtat în chip de moaște.
Cereasca ta înțelepciune
Întreaga lume-o recunoaște.*

*Te recunosc ca sfânt creștin
Și te respectă chiar păgânii.
Îți ies în cale și se-nchin
Copiii, tinerii, bătrânii.*

*De ziua ta cu flori sfințite
Românii vin de prin cătune,
Orașe, sate-nsuflețite
Te-ntâmpină, Antoane bune.*

*Te-au așteptat să te atingă
De veacuri multe-adânc pioșii
Evlavia să nu se stingă
Să se trezească credincioșii*

*La dragoste și la speranță
La Legea sfântă a iubirii,
Smerenie și toleranță
Râvnind la pacea nemuririi.*

CÂND SFINȚII SE ÎNTORC ACASĂ

*Cu pâine și cu vin pe masă,
Să îi ieșim-nainte-anume,
Căci sfântul se întoarce-acasă :
Acasa lui e-ntreaga lume.*

*A colindat mii de ocale
Opt secole pe-ntreg pământul
Și-acum îl întâlnim pe cale
Să ne primească nouă cântul.*

*Și rugăciunea de iubire,
De cerere, de vindecare.
Și gând pios de mulțumire
Străbate azi pe fiecare.*

*Creștinii-i duc într-una dorul
Și-l preamăresc, căci i-a fost datul
Să poarte-n brațe Pruncușorul
Ce lumii-a ridicat păcatul.*

SFÂNTUL CELOR MICI

*„Sfântul minunilor” ți se spunea,
„Sfântul săracilor” și al iubirii,
Al celor umili pe care-i unea
Regele regilor, al răstignirii.*

*Întreaga Padovă te-a adoptat
Și chiar orașele cele trufașe
Te-au recunoscut când ai predicat
Pentru făpturile mai nevoiașe.*

*Pentru sărmanii copii și maturi
Și pentru smeriții lumii aceste
Dându-le daruri de învățături
Comori de neșters ale sferei celeste.*

ȘI PRIMĂVARA-MI PARE SFÂNTĂ

*Și primăvara-mi pare sfântă
Și sufletul întinerit
Când știu că-ntreaga fire cântă,
Când vîi la noi, Anton iubit!*

*Mă-ndeamnă gândul la visare
Și la porniri de fapte noi,
Alung chiar semnul de-ntrebare
Și întristarea din nevoi.*

*Să te primesc aș vrea, la masă
Cu-mbrățișări frățești, părinte,
Bine-ai venit la noi acasă,
Bine-ai venit, Antoane sfinte!*

RĂSUNĂ UNIVERSUL

*În fața tronului din Rai
Cu sfinții îngeri în smerire
Te recunosc, Anton cum stai
Și mijlocești milostivire.*

*Te cheamă toți în ajutor :
Săraci, bogați, bolnavi și teferi,
Te strigă-n taină sau în cor
Pământ și stele și luceferi.*

*Nu pregetă să se supună
Cu glas smerit și blând imploră
În orice clipă, orice oră
Și Universu-ntreg răsună,*

*De rugi fierbinți aduse ție
Mijlocitor la Sfânt, Cuvântul
Ca să conduci spre-Împărăție
Creștini de pe întreg pământul.*

MARTIR ÎN DORINȚĂ

*Vârtejul lumii nu te-a prins
De mic copil ai fost, Antoane,
De cele pământești desprins
Precum un sfânt din vechi icoane.*

*Curat ca floarea cea de crin
Și-arzând de dor ca mucenicii
Ai împărțit întreg suspin
Și mila ta ,cu cei mai micii*

*Cu cei smeriți și blânzi și buni
- Un fir de praf purtat de vântul -
Ai vrut martir și la păgâni
Să propovăduiești Cuvântul.*

*Te-ai socotit ca un „nimic”
Un strop de rouă în oceane
Iar Dumnezeu fiindc-ai fost mic
Te-a preamărit pe drept, Antoane !*

SFÂNTUL TUTUROR

*Răsune trâmbițe în cer
Și cânt de îngeri să răsune
Și să-i aștearnă lăicer
Că-i „sfânt potir de-nțelepciune”.*

*Lumina și „podoaba minții”
Ce-au strălucit în chip smerit
În măiestria elocinței
La sfântul cel mai îndrăgit,*

*Ce-a colindat cu tot avântul
Printre eretici și păgâni,
Vestindu-L pe Cristos-Cuvântul
Și-acum e-n țară la români,*

*Care-l cinstesc în veac, smeriți
Ca frate-al lor, al celor blânzi
Al celor mici și necăjiți
Și al sărmanilor flămânzi,*

*Ce îl așteaptă cu tot dorul
Și cu credință-n ajutor
Să vină-acasă frățiorul
Anton, că-i sfântul tuturor.*

COLIND DE AȘTEPTARE

*E astăzi sărbătoare-n Cer
Și pe pământ e sărbătoare :
Creștinii-ți cântă lerui-ler
Și te întâmpină c-o floare.*

*Tu vii ca pelerin mergând
Pe jos, prin praf, purtând sandale,
Mai poposind, mai alergând
Spre-acei ce-așteaptă alinare.*

*Stau crinii albi ca neaua-n vânt
Parfumul lor să-ți umple pieptul
Și toți creștinii pe pământ
Îți spun : „Anton cel înțelept”;*

*Cel învățat, în har smerit,
Purtând pecetea demnității.
Ești în virtuți îmbogățit
Cu crinul alb al purității.*

DOMNUL S-A MILOSTIVIT

*Urmaş al lui Cristos smerit,
În haruri-nalte înțelept,
E sfântul cel mai fericit
Că L-a ținut pe Prunc la piept.
 Maria și Iosif mereu
 Se-ndestulau în dezmiardare
 Cu Pruncul sfânt de Dumnezeu
 Ce nu avea asemănare.
Dar Domnul s-a milostivit
Și-a coborât într-o chilie
La frățiorul istovit
De boală de hidropizie;
 Să îi aline al său chin,
 Durerea să i-o ia-ntr-o clipă
 Să-i soarbă-amarul din suspin
 Să-l poarte-ușor ca pe-o aripă
De înger spre Înaltul Cin.
S-arate îndurarea-i sfântă
Și să-l conducă-n ceruri lin,
Unde-l așteapt-ospăț de nuntă.*

ÎȚI MULȚUMIM

*Antoane, piatră nestemată
A curăției și virtuții;
Credință fără nici o pată
Pe care-o poartă „sărăcuții”*

*Minorii lumii, frați de cruce,
Urmași Seraficului sfânt;
Puterea gândului mă duce
La sfânt Cuvântul din Cuvânt,*

*Pe care L-ai slujit cu sânge,
Cu umilință și tărie.
Iar roadele când dau în pârg
Îți mulțumim, Antoane, ție !*

BINE AI VENIT !

*Mai mândre-s satele străbune
Cu iz de sfânt și veșnicie
Și amiros a-nțelepciune
A busuioc și iasomie.*

*Și casele s-au primenit
Cu un șuvoi de apă vie
Urându-ți „Bine ai venit!”
Se-nchină-adânc, Antoane ție!*

*Românii ies cu drag la porți
Să îl petreacă pe acel
Ce pentru vii și pentru morți
Trimis e de Emanuel.*

*Se-nchină sfinții în icoane
Întreaga obște luminează
Și toți creștinii lăcrimează
Când te privesc pios, Antoane !*

„CHIVOTUL CELUI ÎNȚELEPT”

*Antoane ,suflet de copil,
Neprihănit ca nimeni altul
La tine-a coborât tiptil
Un Prunc ceresc din Preaînaltul
 Și sfântul Tron al Celui Drept
 Cel Creator Atotputernic
 Ești „chivot” celui Înțelept
 Pios în fapte și cucernic.
Te-a bucurat cerescul Fiu.
L-ai mângâiat cu drag, căci cine
Simțit-a mai profund ,mai viu
Căldura dragostei divine?
 La pieptul tău cel ostenit
 De boală încercat și sete
 Ocrotitorul ocrotit
 A coborât să te îmbete
Cu dulcele surâs divin
Cu mângâieri și șoapte line
De-aceea astăzi ți se-nchin
Și vin mulțimi plângân , la tine !*

PRINOS DE RUGĂ

*Prin orașe, târguri, sate,
Trece Sfânt-Anton, curatul
Ca să mângâie veleatul
De greșeli și de păcate.*

*Vin sfios cu flori în mâini
Cete de flăcăi, fecioare
Ca la preoții bătrâni
Să le spună ce îi doare.*

*Să-i aducă și prinos
Rugi fierbinți în plină vară
Și îi mulțumesc frumos
C-a venit la noi în țară.*

SFINȚIREA CRINILOR

*În a cerului cupolă
Strălucește o cunună
Sfânta lui aureolă
Care-n rugă ne adună*

*Îl întâmpină creștinii
Din cetate în cetate
Să sfințească pururi crinii
Frate el unind cu frate.*

*Pace mijlocind și bine,
Bunăstare-n toate, spor
Îl cunoaște orișicine
Că e sfântul tuturor.*

*Vremea fie bună ,rea,
Vin creștini la el în șir
Binecuvântări să ia
Și-al iubirii sfânt potir.*

CRÂMPEI DE NEMURIRE

*Tăcerea zărilor e mai adâncă
Mai dură chiar decât o stâncă.
În ea nu se aud decât
Cuvinte moarte, doar atât.*

*Ce pace albă împrejur!
O clipă de-aș putea să fur
Din înstelata veșnicie
O clipă doar, ți-aș da-o ție*

*Să faci cu ea tot ce poștești
Să o azvârli în mări cerești
S-o nimicești de vrei sub lut
S-o plămădești de la-nceput*

*Și clipă după clipă gemă
Aș împleti o diademă:
O diademă de iubire
Crâmpei râvnit de nemurire.*

RĂMÂI CU NOI

*Lumina celor rătăciți
O Sfinte, precurat și mare
Ești dintre-acea fericiți
La care vine fiecare
 Ca pâine să le dai, putere,
 Și apă-așa cum ai promis,
 Și lapte să le dai și miere
 Și Soarele din Paradis.
Izvorul sfânt de apă vie
Ce-ți udă fruntea, răcoros
Și fructe care te îmbie
Și mai presus de tot, Cristos.
 Luminător al orbilor
 Ai fost numit căci dai vedere
 Acelora ce fără vrere
 Mai zac în lumea umbrelor
Căci nu cunosc Lumina Vieții,
Lumina Lumii nu o știu
Pierzându-și anii tinereții
În disperare și pustiu.
 Azi vii la noi din depărtare,
 De peste veac, de peste zări,
 Noi pâine-ți oferim și sare
 Rămâi cu noi în încercări.*

MĂIASTRA DIN PRIVIRI

*Tu perlă ești de sărăcie
Și nestemat de ascultare.
Te-ntorci acum din pribegie;
Românii vin în venerare*

*Și mici și mari, ca-n zi de Paști
Că-i trandafirul de iubire
Și sărutând cinstite moaște
Rămân în semn de mulțumire*

*C-un simțământ de pace lină,
De liniște adâncă-n piept
Și cu izvorul de lumină
Țâșnit din Soarele-nțelept.*

*Rămân c-un dor de tine, Antoane
Și c-o măiastră în priviri
Și candela unei icoane
A celei mai adânci iubiri.*

LÂNGĂ DOMNUL

*Cum apa revine în apă
Pământul se-ntoarce-n pământ
Iar cerul de fulgere scapă
Și frunza-i pe coame de vânt.*

*Natura din noi reînvie
Ca-n iureșul vieții de-apoi
Când fi-vom în Împărăție
Vom sta lângă „Domnul cu noi”*

*Vom sta lângă Emanuel
Privindu-L pe Domnul în față
Pe blândul și candidul Miel
Prin moartea Lui dându-ne Viață.*

AVOCATUL NOSTRU

*Din Patria cerească vii
În umilință înțelept
Al Sfintei Sale-Împărății
Moștenitor de drept.*

*Din înălțimi de neatins
Cobori la frații tăi
Cu crucea răstignirii-ncins
Să-i aperi pe cei răi*

*Tu – avocat al tuturor
Pe lângă Blândul Tată
Antoane, vii în ajutor
De fiecare dată.*

*Ai străbătut ca pelerin
Venind prin praf, pe jos, agale,
Ca să ne faci cu pâine, vin,
Moșneni ai bunurilor Sale.*

DARURI SFINTE

*În merite ești eminent
Și în virtuți alese-n frunte
Mereu prevenitor, atent
La grijile cele mărunte*

*Ale micuților sărmani
Ce vin la tine cu speranță
Să dobândească-n loc de bani
Iubire, milă, toleranță.*

*Tu nu-i dezamăgești nicicând
Le dai prinos de daruri sfinte
Și le vorbești, Antoane blând
Ca bun și milostiv Părinte.*

„PRIETENUL LUI DUMNEZEU”

*Ai fost ales, Antoane-anume,
„prietenu lui Dumnezeu”
„un sfânt iubit de-ntreaga lume”
Aș vrea să te iubesc și eu*

*Precum L-ai adorat pe-Acel
Peste măsură de smerit
Ce s-a-ntrupat, Emanuel
Și de păcat ne-a mântuit.*

*Un astru ești, strălucitor
Pe firmamentul bolții clare,
Antoane, vino-ntr-ajutor
Te-așteaptă nații și popoare*

*De secole recunoscut
Prin mii de semne și minuni
Ne-aduni pe toți sub al tău scut
Ca să ne faci mai sfinți, mai buni.*

DARURI CU FOLOS

*Iubitor de curăție
Reazem drept pentru săraci
Tu câștigi în veșnicie
Merit pentru tot ce faci.*

*Însă dar mai cu folos
Și virtutea cea mai mare
Este că înspre Cristos
Îi conduci pe fiecare.*

*Și prin sfânta-ți mijlocire
Pace-aduci cum ai promis
Îndreptând spre fericire
Sufletele-n Paradis.*

CU FRAȚII-N COMUNIUNE

*Năpădiți de încercări
Se îndreaptă către tine
Vin din cele patru zări
Căci le-aduci „PACE ȘI BINE”!*

*Oameni greu împovărați
De neazuri și păcate
Lângă tine se simt frați
Ca într-o comunitate.*

*Trupu-i slab și omenesc
Însă – mădulare – o mie,
În sfințenie trudesc
Să trăiască-n armonie.*

*Și-n comuniune pot
Să lucreze cu folos
Toți alcătuind un TOT
Cu Supremul Cap – Cristos!*

SĂ-I DĂM CINSTIRE

*Mii de cinstitori fervenți
Se adună-n jurul lui
Și prevenitori, atenți,
Dau cinstire sfântului.*

*El răspunde la apel
Și ascultă cu răbdare
Vindecând cu mare zel
Sufletele-n încercare.*

*Cu atașament pios
Vin cu dragoste și dor
Că-i conduce la Cristos
Dumnezeu – Mântuitor.*

CANDELĂ VIE

*Meritele tale sfinte
Sunt comori de mărgărinte,
Roze în câmpii și crini
În mirifice grădini.*

*Și mai sunt adânci izvoare
De lumini strălucitoare
Ce de beznă îi feresc
Pe acei ce rătăcesc.*

*Tu ești candela mea vie,
Sfinte-Antoane și-n vecie
Mă conduci înspre Acel
Dumnezeu – Emanuel.*

CHEILE DIN PARADIS

*De primejdii sufletești
Sfinte-Anton, tu ne ferești
Și găsești pe neștiute
Toate cheile pierdute
Ale Raiului ceresc
Și de-aceea te cinstesc
Toate neamurile-n veac
Caută la tine leac,
În necaz, în întristări
Și din cele patru zări
Se adună să se-nchine
Cu încredere în tine
Că le vii în ajutor
Sfânt iubit – al tuturor.*

DREPTATEA SE-MPLINEȘTE-N MILĂ

*Întinde mâna nemuririi
Părinte, peste fiii tăi
Și cheamă-ne din legea firii
Ne ia din ale morții văi.*

*Înscrie-ne în Cartea Vieții
Și răsfoind filă cu filă
Ne fii luntraș la malul ceții
Dreptatea s-o-mplinești în milă.*

*Să ne conduci înspre Lumină
Prin beznă – candelă ne fii
Ca trecerea să fie lină
Pentru sărmanii tăi copii.*

PĂMÂNTUL TE RECUNOAȘTE

*Te-ntorci la frații tăi români
Tu, sfânt al tuturor, Antoane,
Noi te rugăm să nu amâni
Să binecuvântezi icoane.*

*Un frate blând printre păgâni
Ai vrut să mori pentru Cristos
Să-mparți la toți cuvin te – pâini
Jertfindu-ți viața cu folos.*

*Cu gesturi – pâng făceai minuni
Și predicași la pești, la broaște,
Te recunosc cei răi, cei buni,
Pământu-ntreg te recunoaște.*

L-AI STRÂNS PE PRUNC LA PIEPT

*Un dar mai sfânt și mai frumos
Nu ți s-a dat în scruta-ți viață
Decât să-l porți chiar pe Cristos
În chip de Prunc, Antoane-n brață.*

*L-ai strâns la piept ca-n sânul mamei
Pe Însuși Dumnezeu copil
În chip de om venit umil
Să curețe păcatul lumii.*

*La fel ca Francisc legănând
Un Prunc abia născut în paie
Te-ai bucurat când în odaie
Ți-a apărut Isus cel blând*

SFÂNTUL CEL MAI VENERAT

*Din Lisabona ai plecat
Ducând la toți vestire bună
Și Padova te-a adoptat
Și-ntreaga lume împreună*

*Te recunoaște și te cântă
Ești deopotrivă venerat
Să te slăvească se avântă
Ca sfântul cel mai învățat.*

EȘTI ÎNDRĂGIT

*Ca Francisc, fratele smerit
Nici când nu ți-ai vădit știința
Și-ai refuzat chiar elocința
Iubind pe Domnul Răstignit.
Deșert – înțelepciunea toată
Ți se părea, deși odată
Te-ai prins în ea ca într-o cursă:
Cenușă prin clepsidră scursă
Și cerul însuși te-a primit
Senin, cu brațele deschise
Ca pe un frate îndrăgit
Să-ți dăruiască ce-ți promise :
Pe cel ce-a fost Lumina lumii
Salvând întreaga omenire
Cel Întrupat în taina humii
Din bunătate și iubire.
Chiar Fiul Tatălui ceresc
Părinte-a toate Creator
Pentru acei care-L iubesc
Fiind pe veci Mântuitor.*

L-AI LEGĂNAT PE DOMNUL

*Chiar Dumnezeu s-a odihnit
În brațele-ți curate
În chip pe Prunc Divin menit
Să spele lumea de păcate.*

*Tu L-ai primit cu mângâieri
Și dulci alinuri, de-nchinare
Trudit de ziua cea de ieri
I-ai așternut la sân ștergare.*

*L-ai legănat cu cântec blând
Pe Domnul și i-ai dat îndemn
Să doarm-acum, căci în curând
Va fi crucificat pe lemn.*

VORBEȘTE-MI TU...

*Tu, floare de virtute
În veci neofilită
De pe cărări pierdute
Mă-ntoarce, obosită.*

*Și fă să-mi aflu pace
În sfânta rugăciune
Și-atunci când cerul tace
Vorbește-mi tu, preabune.*

*Vorbește-mi tainic, seara
Când luna-ncet colindă
Mai pală decât ceara
Și-ajunge până-n tindă.*

*Șoptește-mi dimineața
Cuvântul mângâios
Și-alungă-mi toată ceața.
Vorbește-mi de Cristos.*

*De Maica, lângă Cruce
Și cât a suferit
Că i-a fost dat s-apuce
Să-L vadă răstignit.*

*Vorbește-mi, frățioare,
Că-mi place cum vorbești
Pe arșiți, pe răcoare
Căci tu mă liniștești.*

*Vorbește-mi numai mie
Cum din genuni, de sus,
La tine în chilie
A coborât Isus.*

*Cum s-a jucat Micuțul
Cum blând te-a mângâiat
Și surâzând, Pruncuțul
Te-a binecuvântat.*

*Precum odinioară
L-a legănat în cânt
În mâna-i de Fecioară
Și-n brațul ei preasfânt*

*În veci Neprihănită
Și pururi, Maria
De Duhul adumbrită
Pe Dumnezeu – Mesia.*

IMPLOR MILOSTIVIRE

*La tine, medicul ceresc
Să mă tămădui de-ntristare
Alerg acum să mă sfințesc
Și să mă bucur de-ndurare.*

*Implor milostivire-n Cer
Să-mi dobândești putere.
De-aceea, Sfinte-Antoane-ți cer
Mă-ntoarce din durere.*

*Destul – o mână să-mi întinzi
Să-mi vindeci rănile lumești
Și-o flacăără din nou s-aprinzi
A nestematelor cerești.*

RĂSPLATĂ DUPĂ FAPTĂ

*De merite – cunună sfântă
Ți-ai câștigat în scurta-ți viață.
De-aceea îngerii îți cântă
Cu glas serafic, de dulceață.*

*N-ai căutat onor, cinstire
Cât pe pământ ai pribegit
Ci-n sfântă propovăduire
Tu pe Isus l-ai preamărit.*

*Pe Cel ce crucea lumii-a dus
În nevoie, pe Calvar.
Tu L-ai vestit doar pe Isus
Primind milostivirea-n dar.*

*Ai dus cu El o grea povară
Luptând a vieții luptă dreaptă
Primind cereasca Lui comoară
Răsplată sfântă după faptă...*

CERERE DE AJUTOR

*„Trâmbița Sfântului Duh” și s-a spus
Sfinte Antoane, vrednic nespus,
Să te măsoari cu-nvățații lumești
Și-n umilința slavei cerești*

*Dai mângâiere în întristări
Ștergi îndoială, ridici ocări.
Tu ești vederea celor orbiți
Hrană și apă la înflămânziți.*

*Ești pacea sfântă a celor blânzi
Și ești puterea celor plăpânzi.
Sfinte Antoane ești tot pentru noi
Scapă-ne de întristări și nevoi.*

TE SLĂVIM

*Ești pentru creștini, preasfinte
Pârgă de luare-aminte;
Sfânt exemplu de urmare
Pildă de cuminecare.*

*Căci împarți pe săturate
Apă sfântă și bucate,
Trup și sânge prea curat
Pe altare picurat.*

*Și ne dăruie vindecare
Pace și iluminare.
Taina asta peste fire
Ne aduce mântuire*

*Roade neîmpușinate
Și belșug de sănătate.
Pentru acestea te slăvim
Sfinte-Antoane-ți mulțumim!*

CU TINE ALĂTURI

*Creștinii ți se-nchină
Și-n cor te preamăresc,
Căci ești a lor lumină:
Un frățior ceresc.*

*Pe toți i-ajuți cu daruri
Și mijlocești minuni.
În cer, prinos de haruri
Nepieritoare-aduni.*

*Cu tine-alături, Sfinte
Să biruim ce-i rău,
De noi adu-ți aminte
Ne ia la sânul tău.*

*Cum ai ținut Prea sfinte
Divinul Prunc iubit
În brațele-ți cuminte,
Și-n cânt L-ai adormit.*

*Și ca pe-un înger gingaș
Zâmbind L-ai alintat
Deși El e de-a pururi
Cerescul Împărat.*

CEREASCA HRANĂ

*Atât de generos și blând
O, milostive frate,
E doar Cerescul Miel plăpând
Hrănind pe săturate*

*Din propriul Trup, din propriul Sânge
Cu vinul proaspăt înspumat
Și pâinea ce pe-altar se frânge
Poporul pururi însetat.*

*Cerească hrană vin și iau
Din veac, frate cu frate,
Ce îl mănâncă și îl beau
Mulțimi nenumărate.*

UNIȚI ÎN HAR

*Eu vă rog stăruitor,
Sfinte-Antoane, sfinți iubiți
Să rămânem strâns uniți
Toți în harul sfinților.*

*Voi să fiți mijlocitori,
Sus la Domnul pentru noi
Grabnicii ajutători
În neazuri și nevoi.*

*Vin cu rugăciuni fierbinți,
Sfinților iubiți ,vă cer
Pe pământ ca și în cer
În comuniune sfinți*

*Să rămânem strâns legați
Voi în ceruri, noi ,mai jos ,
Căci suntem cu toții frați
Ai preabunului Cristos.*

MARTIR ÎN DORINȚĂ

*În dorință-ai fost martir
Chiar de n-ai murit în chinuri
Ai plătit Iubirii bir
Celor mai Înalte Cinuri.*

*Căci mucenicia ta
S-a vădit a fi mai cruntă
Decât moartea cea mai grea
Unde zbuclume se-nfruntă*

*Nații multe-ai cucerit
Și-al Iubirii ai fost Sfântul;
Pentru Domnul ai murit
Propovăduind Cuvântul.*

*În nevoi și-n chin smerit
Cu răbdare și migală
Tu în cer ai dobândit
O cunună ideală.*